

T-34/02. sz. ügy

EURL Le Levant 001 és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága

„Állami támogatás – Érintett fél fogalma – Felhívás észrevétel megtételére – Az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezése – Adólevonás egyes tengerentúli beruházások esetében – Hajóépítéshez kapcsolódó fejlesztéstámogatási segély – Az EK 87. cikk (1) bekezdése alapján történő mérlegelés – Indokolási kötelezettség”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (kibővített első tanács), 2006. február 22. II - 272

Az ítélet összefoglalása

- 1. Eljárás – Magánjogi jogi személy keresete – Keresetlevél
(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 44. cikk, 5. §)*

2. *Eljárás – Természetes személy keresete – Keresetlevél*
(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 44. cikk, 3. §)
3. *Államok által nyújtott támogatások – Közigazgatási eljárás – A Bizottság azon kötelezettsége, hogy felszólítsa az érdekelteket észrevételeik megtételére*
(EK 88. cikk (2) bekezdés; a 659/199 tanácsi rendelet, 1. cikk, h) pont, 6. cikk, (1) bekezdés és 14. cikk, (1) bekezdés)
4. *Államok által nyújtott támogatások – Közigazgatási eljárás – A Bizottság azon kötelezettsége, hogy felszólítsa az érdekelteket észrevételeik megtételére*
(EK 86. cikk (1) bekezdés és EK 87. cikk (1) bekezdés; a 659/199 tanácsi rendelet 6. cikk, (1) bekezdés)
5. *Államok által nyújtott támogatások – Tilalom – Eltérések – Hajógyártási támogatások – 90/684 irányelv*
(EK 87. cikk (1) és (3) bekezdés, e) pont és EK 253. cikk; a 90/684 tanácsi rendelet 4. cikk, (7) bekezdés)
6. *Államok által nyújtott támogatások – Közigazgatási eljárás – Bizottsági határozat – Bírósági felülvizsgálat – Korlátok*
(EK 88. cikk, (2) bekezdés és EK 230. cikk)

1. Abból, hogy a felperes által ügyvédjegy számára adott meghatalmazásokon nincsen dátum, nem következik az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikkének 5. §-a alapján, hogy elfogadhatatlan a kereset, tekintve hogy ezeket a meghatalmazásokat szükségszerűen a keresetindítás előtt kell kiállítani, mivel a keresetlevél egyik mellékletét alkotják.

(vö. 54–55. pont)

lított meghatalmazással igazolnia keresetindítási jogosultságát, csak vita esetében kell ilyen meghatalmazást benyújtania. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata alapján tehát természetes személyeket képviselhet ügyvéd anélkül, hogy az ügyvédnek be kellene mutatnia a meghatalmazását, jogi személyek képviselete esetében ez azonban kötelező. Fő szabályként elegendő, ha a természetes személy ügyvédje azzal igazolja az eljárási jogosultságát, hogy valamely tagállam ügyvédi kamarájának tagja.

2. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikkének 3. §-ából következően az ügyvédnek nem kell szabályszerűen kiál-

(vö. 62–64. pont)

3. Az EK 88. cikk (2) bekezdés első albekezdése szerint mielőtt a Bizottság megállapítaná, hogy valamely állami támogatás nem egyeztethető össze a közös piaccal, fel kell hívnia az érintett feleket észrevételeik megtételére. E kötelezettség hatályát illetően az [EK 88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999 tanácsi rendelet 1. cikkének h) pontja állapít meg részletes szabályokat, amely szerint „érdekelt fél” az „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyeknek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek”. Amennyiben a hivatalos vizsgálati eljárás már végrehajtott jogellenes állami támogatásra irányul, a támogatás kedvezményezettjei azonosításának fontos szerepe van, mivel a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetlenségét megállapító „elutasító határozat” esetében „a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére”.

meghatározás értelmében esetükben „érdekelt felekről” van szó. A támogatás kedvezményezettjeinek azonosítása mindenképpen „vonatkozó ténybeli és jogi kérdésnek” minősül a 659/1999 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében, amelyet e rendelkezés alapján az eljárást kezdeményező határozatnak – amennyiben az eljárás ezen szakaszában lehetséges – tartalmaznia kell, mivel a kedvezményezettek meghatározása alapján tudja a Bizottság a későbbiekben elfogadni a visszatérítési határozatot. Ha ugyanis – akár az eljárást kezdeményező határozatban, akár a hivatalos vizsgálati eljárás későbbi szakaszában, a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetlenségét megállapító végleges határozat meghozatala előtt – nem jelzik, hogy az érintett fél a vitatott támogatás kedvezményezettjének minősül, akkor nem lehet úgy tekinteni, hogy ezt az érintett felet megfelelő módon felszólították észrevételei megtételére, mivel jogosan gondolhatja azt, hogy nem szükségesek az észrevételei, hiszen nem minősítették a visszatérítendő támogatás kedvezményezettjének.

(vö. 77–83. pont)

Ezért az adókedvezmény formájában végrehajtott állami támogatás vizsgálatakor az abban részesülő befektetőket fel kellett szólítani a közigazgatási eljárásban észrevételeik megtételére, mivel az említett támogatás közös piaccal való összeegyeztethetlenségét megállapító végső bizottsági határozat a támogatás közvetlen kedvezményezettjeként határozza meg őket, és a fent hivatkozott

4. Az állami támogatás vizsgálatára vonatkozó eljárásban, amennyiben a Bizottság nem foglalt állást az érdekelt fél azon kérelméről, hogy a Bizottság 659/1999

rendelet 6. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata alapján hosszabbítsa meg az érintett feleknek az eljárást kezdeményező határozatra vonatkozó észrevételei előterjesztésére előírt egy hónapos határidőt, és ezáltal nem teszi lehetővé az érdekelt fél számára, hogy az eljárást megindító határozatra vonatkozóan előterjessze észrevételeit, és azt sem fejtí ki, hogy a kérelem miért nem volt „kellően indokolt”, megsérti a 6. cikk (1) bekezdésének utolsó mondatát.

A Bizottság nem barikádozhatja el magát az állami támogatások terén fennálló kötelezettségei szövegűen merev értelmezése mögött, mivel annak a magánszemélynek, akivel szemben a Bizottság olyan határozatot készül hozni, amely őt összeegyeztethetetlen támogatás kedvezményezettjeként határozza meg, és aki-nek a határozat szerint vissza kell térítenie a támogatást, rendelkeznie kell azzal a lehetőséggel, hogy a határozat elfogadása előtt megtegye észrevételeit, annak az általános jogelvének megfelelően, miszerint mindazoknak a személyeknek, akikkel szemben ilyen sérelmet okozó határozatot hozhatnak, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ismertessék álláspontjukat azokkal az érvekkel kapcsolatban, amelyeket a Bizottság az említett határozat alátámasztásául terhükre felhozott.

5. A hajógyártáshoz kapcsolódó támogatások vizsgálatának nemcsak a hajógyártás támogatásáról szóló 90/684/EGK hetedik tanácsi irányelv 4. cikkének (7) bekezdésére kell irányulnia, hanem azt is figyelembe kell venni, hogy mennyiben teljesülnek az EK 87. cikk (1) bekezdésében foglalt, a támogatások közös piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítására vonatkozó feltételek. Az e rendelkezésben megállapított feltételeknek mindenképpen fenn kell állniuk ahhoz, hogy az állami támogatás összeegyeztethetetlen legyen a közös piaccal. Ha ugyanis valamely támogatás összeegyeztethető a közös piaccal, mert az EK 87. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesülnek, nem alkalmazandó az – EK 87. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott – hetedik irányelv, mivel az irányelv szükségszerűen feltételezi, hogy a szóban forgó támogatás az EK 87. cikk (1) bekezdése alapján összeegyeztethetetlen legyen a közös piaccal.

Következésképpen mivel a Bizottság nem fejtette ki közérthetően, hogy a szóban forgó támogatás miért nem felel meg az EK 87. cikk (1) bekezdésében foglalt valamennyi feltételnek, a bizottsági határozatot meg kell semmisíteni, mivel a Bizottság megsértette az EK 253. cikk alapján fennálló indokolási kötelezettségét.

(vö. 92–97. pont)

(vö. 112–123., 132. pont)

6. Ha a Bizottság állami támogatásra vonatkozó határozatával szemben benyújtott kereset keretében olyan dokumentumokat terjesztenek elé, amelyeket a felpereseknek nem állt módjában előterjeszteni a hivatalos vizsgálati eljárásban, és amelyek olyan ténybeli elemeket tartalmaznak, amelyek ellentmondhatnak azoknak a ténybeli elemeknek, amelyek a közigazgatási eljárásban a Bizottság rendelkezésére álltak, és amelyek alapján meghozta a vitatott határozatot, a közösségi bíróság nem értékelheti a Bizottság helyett azokat a gazdasági vagy jogi következményeket, amelyekkel az említett tények járhatnak a vizsgálatára nézve. Ha ugyanis a közösségi bíróság így járna el, akkor ezzel saját elemzést

folytatna le, és az újonnan előadott tényekből vonna le következtetéseket, ahelyett hogy a vitatott határozat jogszerűségét vizsgálná. Ez pedig nem feladata a közösségi bíróságnak. A közösségi bíróság nem helyettesítheti, különösen gazdasági tekintetben, a határozat alkotójának értékelését saját értékelésével, még kevésbé adhat újabb értékelést olyan tények alapján, amelyek nem merültek fel a Bizottság előtti közigazgatási eljárásban.

(vö. 138–139. pont)